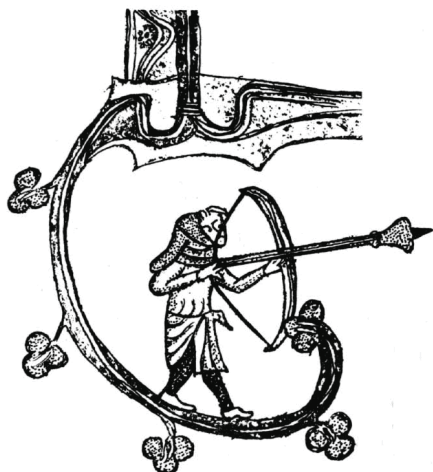

GLASSAE

ΓΛΩΣΣΑΙ

III / 2010

Glossa ry. on monitieteinen keskiajan tutkimuksen seura.

verkko-osoite: www.glossa.fi

postiosoite: Tieteiden talo, Kirkkokatu 6, 00170 Helsinki

tieteellinen verkkolehtemme MIRATOR: www.glossa.fi/mirator

Glossae-lehti on yhdistyksen jäsen- ja tiedotuslehti

- ilmestyy neljä kertaa vuodessa; nyt 12. vuosikerta
- toimitus ja taitto: Mervi Suhonen
- aiemmin ilmestyneet numerot: www.glossa.fi/glossae

Latinankielinen sana *glossa* tarkoittaa kommenttia tai tulkintaa.

Esimerkiksi keskiaikaisissa käsikirjoituksissa on *glossae*, reunahuomautuksia.

Glossae-lehdessä julkaistaan keskiajan tutkimukseen liittyviä pikkuarikkeleita, uutisia ja keskustelua.

Tässä numerossa:

<i>Puheenjohtajalta</i>	3
<i>Mahdollisuus tieteelliseen julkaisemiseen: Mirator</i>	4
<i>Tervetuloa Glossan syyskokoukseen ja esitelmäiltoihin</i>	7
<i>TUCEMEMS kutsuu keskusteluun ja yhteistyöhön</i>	10
<i>Auktoriteetit Helsingissä</i>	11
<i>Dies Mediaevales Mikkelissä</i>	13
<i>Viikinkejä keskiajan konferenssissa?</i>	14
<i>Valmis! Kaksi hyvää projekti uutista Suomesta</i>	19
<i>Kirjahylly</i>	20
<i>Kartuta Kirjahyllyä!</i>	22
<i>Onnitelut Matti Kilpiölle ja Jukka Korpelalle</i>	23
<i>Glossa ry: tervetuloa jäseneksi</i>	24

Glossae III / 2010

määrä: 150 kpl

Helsinki, Yliopistopaino

2010

ISSN 1455-9153

Glossae IV / 2010

ilmestyy ennen vuodenvaihdetta.

Aineisto 7.12.2010 mennessä

toimittajalle: **Mervi Suhonen**

misuhone@mappi.helsinki.fi

Hyvä Glossan jäsen

Auktoriteetteja monipuolisesti käsitellyt konferenssimme oli menestys niin tieteellisesti kuin tunnelmansakin puolesta. Glossan lyhyessä, mutta sitäkin aktiivisemmassa historiassa se oli myös erityisen kansainvälinen tapahtuma. Vielä kerran suuri kiitos kaikille järjestäjille sekä keskustelevalle yleisölle!

Takaisin arkeen: olin taidehistorian opiskelijoiden kanssa ekskursiolla Varsinais-Suomessa ja Satakunnassa. Yksi monista kohteistamme oli vuoden 1440 tienoilla rakennettu Kalannin kivikirkko. Se on kuuluisa varsinkin seinämaalauksistaan, mutta myös upeasta alttarikaapistaan, joka tosin ei enää ole paikallaan, sillä se ostettiin vuonna 1905 Kansallismuseon kokoelmiin.

Kalannin Neitsyt Maria / Pyhä Barbara -alttarikaappi (n. 1420) on yksi niistä monista keskiajan taideteoksista, joilla on ollut pitkä tie ja monta elämää, nyt viimeisimpänä sen museaalinen elämä. Niin ikään se on yksi niistä teoksista, joiden materiaallinen kokonaisuus ei enää ole sama kuin valmistusajankohtanaan. Kalannin alttarikaappin ovien paneelit irrotettiin toisistaan 1920-luvun restauroinnin yhteydessä, joten nyt kuvat joiden pitäisi olla ”selkäpuoli” toisiaan vasten ovatkin esillä rinnakkain. Eri osat ovat kuitenkin pysyneet yhdessä, mikä ei suinkaan ole itsestäänselvyys keskiajan taiteen ollessa kyseessä. Maailman taidemuseot esittelevät monia tuon ajan maalauksia näyttävästi kehystettyinä, vaikka nämä eivät ole ”tauluja” vaan osia isommista, alttareilla olleista kokonaisuuksista. Yhden italialaisen kirkon alttarimaalauksesta taidekauppias teki monta vauraiden kotien seinille sopivaa myyntiartikkeliä, jotka sittemmin ovat päätyneet museoihin.

Taideosten siirtäminen ja museoiminen on pohdituttanut jo pitkään. Esimerkiksi monipuolinen arkkitehtuurin ja taiteen tuntija Quatremère de Quincy (1755–1849) vastusti Napoleonin suunnittelemaa Rooman taideaarteiden rahtaamista Pariisiin esittäen, että paikaltaan siirrettyinä teokset muuttuvat hyödyttömiksi (toisaalta hän näki Rooman museona, ei elävänä kaupunkina). Quatremère kuitenkin erehtyi:

teokset eivät uudelleen sijoitettuna lopultakaan tyhjenny merkityksistä, sillä ne saavat uusia arvoja ja sisältöjä. Nämä eivät kuitenkaan vähennä painoarvoa siitä kontekstista, missä ja mitä varten teos on alun perin valmistettu ja minkälainen sen kokonaisuus on ollut.

Marraskuun esitelmämme käsittelee bysanttilaisia reliikkejä Venetsiassa – myös ne ovat kokeneet paikanvaihdoksen ja uuden arvottamisen. Tervetuloa kuuntelemaan Dr. Karin Krausea Baselin yliopistosta ja osallistumaan Glossan toimintaan!

Syksyisin terveisin

Elina Räsänen

Glossan puheenjohtaja

Mahdollisuus tieteelliseen julkaisemiseen: Mirator

Glossa ry. julkaisee monikielistä tieteellistä MIRATOR-verkkolehteä, jossa on artikkeleita keskiajan tutkimuksesta sekä kirja-arvosteluja.

Teemanumero ilmestyy kerran vuodessa, syyskaudella. Mirator julkaisee mielellään laadukkaita artikkeleita myös muista kuin kulloisenkin teemanumeron aiheista.

Kirjoittajiksi ovat tervetulleita sekä Glossan jäsenet että muut tutkijat. Tieteellisen laadun takaa anonyymi vertaisarviointi.

Vuoden 2011 numeroa varten käsikirjoitukset pyydetään 1.4.2011 mennessä. Päätoimittaja on Jesse Keskiaho, sähköposti mirator@glossa.fi

Mirator on ilmestynyt jo kymmenen vuotta, joskaan ei alusta asti osana Glossa ry.:n toimintaa. Artikkelit ja kirja-arvostelut kymmenen vuoden ajalta ovat luettavissa osoitteessa www.glossa.fi/mirator. Verkkosivuilla esitellään myös toimituskunta ja kirjoitusohjeet.

Glossan syyskokous

keskiviikkona 24.11.2010 klo 17.30 Tieteiden talolla

Glossa – Keskiajan tutkimuksen seura ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään Tieteiden talolla, Kirkkokatu 6, Helsinki.

Käsitellään yhdistyksen sääntöjen syyskokoukselle määräämät asiat: toimintasuunnitelma, talousarvio ja hallituksen valinta vuodelle 2011. Sääntöihin voi tutustua osoitteessa www.glossa.fi > Hallinto.

Glossan syysesitelmältä

keskiviikkona 24.11.2010 klo 18.15 Tieteiden talolla

Karin Krause (Basel)

Ordeal of Fire, Portraits in Stone:

Medieval Propaganda for the Relics from Byzantium in Venice

Konstantinopolin hävityksen jälkeen vuonna 1204 Venetsiaan, Pyhän Markuksen katedraaliin päätyi joukko reliikkejä ja muuta esineistöä – näin doget selittivät esineiden alkuperän. Karin Krause on selvittänyt, mikä on reliikkien todellinen historia ja miten syvästi niitä kunnioitettiin Venetsiassa myöhäiskeskiajalla.

Doget aloittivat 1200- ja 1300-lukujen vaihteessa laajan propagandakampanjan reliikkien statuksen nostamiseksi. Mitkä olivat heidän motiivinsa ja keinonsa? Menestyikö kampanja tuon ajan Venetsiassa ja pääsivätkö hallitsijat tavoitteeseensa?

Karin Krause opettaa keskiajan taidehistoriaa Baselin yliopistossa Sveitsissä. Hänen tutkimusaiheitaan ovat mm. taide Välimeren alueen kulttuurisuhteissa, reliikkeihin liittyvät kultit sekä myytit ja allegoriat kuvataiteessa. Hän on perehtynyt Italian monumentaalitaiteeseen sekä bysanttilaisiin käsikirjoituksiin. Esitelmässään hän yhdistää näitä näkökulmia yllättäväksi tarinaksi.

Esitelmän tiivistelmä on Glossan verkkosivuilla sekä englanniksi että suomennettuna (Ajankohtaista > Lue lisää).

Esitelmäkieli on englanti.

Tervetuloa!

Esitelmäiltapäivä Turussa
tiistaina 7.12.2010 klo 16.30–18.00

Turun yliopiston historia-aineiden tiloissa
Sirkkalan kasarmilla,
(Kaivokatu 12, Turku)
seminaarihuone Tempo

Mystikkonaiset ja rippi-isät

FT Meri Heinonen:

*Rakkautta ja rajoja – rippi-isien rooli
saksalaisessa mystiikassa 1200-1300 -luvuilla*

Mystiset ja uskonnolliset tekstit idealisoivat hengellistä ystävyyttä. Toisaalta ne asettavat naiset omalle paikalleen kristillisessä yhteisössä. Aineistona ovat tällä kertaa saksalaiset tekstit.

FM Rose-Marie Peake:

*Ruumiinkurituksesta laupeuteen, yksilöstä yhteisöön:
Louise de Marillacin (1591–1660) hengellinen kehitys*

Pariisilaismystikon hengellisessä kehityksessä on mielenkiintoisesti läsnä vanha ja uusi. Ankara askeesi, jota de Marillac harjoitti, oli tullut muodikkaaksi myöhäiskeskiajalla. Toisaalta hän löysi rippi-isänsä Vincent de Paulin ohjauksessa yhteisöllisen hengellisyyden, jota korostettiin vahvasti uuden ajan alussa ja jonka yksi toteutumistapa oli köyhien auttaminen.

Tilaisuuden järjestävät yhteistyössä
Glossa ry. ja TUCEMEMS.

Turku Centre for Medieval and Early Modern Studies kutsuu keskusteluun ja yhteistyöhön

Turku Centre for Medieval and Early Modern Studies (TUCEMEMS) on Turun yliopiston rahoittama monitieteinen tutkimuskeskus. Keskus tukee ja edistää tieteellistä tutkimusta, joka kiinnittyy aikaperiodille myöhäisantiikista 1700-luvun loppuun. Keskuksen keskeisiä toimintamuotoja ovat kuukausiesitelmät, kansainvälisten vieraiden pitämät luennot ja kurssit jatko-opiskelijoille, tutkijatapaamiset sekä seminaarit. Keskuksen tavoitteena on luoda myös jokavuotinen kesäkouluperinne. Ensimmäinen kesäkoulu järjestetään loppukesästä 2011. Keskus myöntää apurahoja kielenkääntämiseen ja –korjaukseen sekä tutkimus- ja konferenssimatkoihin jäsenille, joiden affiliaatio on Turun yliopisto.

Lähtökohtana keskuksen synnylle ovat Turun yliopiston useat oppianeet, joiden piirissä keskiaikaan ja uuden ajan alkuun suuntautuneen tutkimuksen määrä on viimeisen vuosikymmenen aikana entisestään huomattavasti lisääntynyt. Keskiajan ja varhaismodernin tutkimus yliopiston humanistisessa sekä yhteiskunta- ja oikeustieteellisessä tiedekunnassa luo pohjan keskuksen monipuoliselle toiminnalle ja sen piirissä järjestettävälle ohjelmalle. Keskuksen tavoitteena on myös tehdä yhteistyötä muiden sekä kansallisten että kansainvälisten vastaavaa ajallista kiinnostusta jakavien yhdistysten, keskusten ja laistosten kanssa.

Varsin laajan partneriverkoston kanssa tehtävästä yhteistyöstä esimerkkeinä mainittakoon Glossan kanssa yhteinen miniseminaari joulukuun alussa (aiheesta lisätietoja artikkelin lopussa), tutkijavierailut ja muut suunnitteilla olevat seminaarit sekä kurssit osana opiskelijoiden jatkokoulutusta. Syksyn 2010 ulkomaiset tutkijavieraat antavat kattavan esimerkin keskuksen monitieteisestä ja laajan aikavälin kattavasta tieteellisestä toiminnasta sekä jäsenten kiinnostuksen kohteista. Keskuksessa vierailevat muun muassa Paul K. Alkon (Univ. of Southern

California), Joseph Almog (UCLA), Marianne Sághy (Central European University) ja Deborah Simonton (Syddanske Universitet). Esimerkiksi professori Almog luennoi Spinozan filosofiasta, Marianne Sághy pitää intensiivikurssin myöhäisantiikin roomalaisista marttyyrikulteista ja Deborah Simonton esitelmöi 1700-luvun sinkkunaisista. Keväällä keskuksessa vierailevat ainakin Uppsalan yliopistosta koodinoidun tutkimusprojektin ”Gender and work, 1500-1800” tutkijat.

TUCEMEMS:n jäseniä yhdistävien tutkimusteemojen kirjo on laaja. Yhtenä esimerkkinä poimitakoon kirjahistoria, teema, johon liittyy en on suunnitteilla ainakin jatko-opiskelijoille suunnattu kurssi yhteistyössä Institut für Buchwissenschaft & Textforschung (Westfälische Wilhelms-Universität, Münster) kanssa syksyllä 2011 ja mahdollisesti samaan teemaan liittyvä tutkijatapaaminen. Samoin esimerkiksi kaupunkihistoria, sukupuolihistoria ja aineellinen kulttuuri ovat useiden eri tieteenaloilta tulevien jäsenten ja keskuksen yhteistyökumppaneiden, kuten Centro di studi sulla civiltà comunale (Università degli studi di Firenze), Centre for History and Culture: the Urban Experience (Bath Spa University), Umeå Group for Premodern Studies (Umeå universitet) ja Pontificio Istituto di Archeologia Christiana, kiinnostuksen kohteina. Kaupunki, sukupuoli ja aineellinen kulttuuri ovat teemoja, joiden ympärille suunnitellaan myös tulevaa tutkimus- ja opetustoimintaa. Niin opetukseen kuin tutkimukseen liittyviin hankkeisiin TUCEMEMS kutsuu mukaan eri aiheiden kotimaisia asiantuntijoita yhteistyöverkostostaan mm. Åbo Akademista sekä Tampereen, Jyväskylän ja Helsingin yliopistoista.

Keskuksen tavoitteena on myös herättää laajemmin ihmisten kiinnostus menneisyyttään ja oman identiteetin rakennuspalikoita kohtaan. Siksi se järjestää vuosittain Studia generalian ”Vanhat ajat”. Luentosarjan tarkoituksena on tehdä suurelle yleisölle tunnetuksi suomalaista keskiaikaan ja varhaismoderniin suuntautunutta eurooppalaisittain ajankohtaista sekä kansallisesti keskeistä tutkimusta. Vuoden 2011 Studia generalia keskittyy aineelliseen perintöön ja sarjaan otetaan varaslähtö jo 29.11., jolloin FT Ria Berg (arkeologia) pitää

luennon aiheesta ”Esineelliset naiset. Naisten esinemaailma Rooman keisariajalla”. Muut keskiaikaa ja uuden ajan alkua käsittelevät luennot järjestetään kuukausittain tammikuusta toukokuulle.

Turku Centre for Medieval and Early Modern Studiesin toiminta on avointa kaikille siitä kiinnostuneille. Tällä hetkellä keskuksen jäseniä on noin 70, joista suurin osa on Turun yliopiston jatko-opiskelijoita tai tutkijoita, joukossa arkeologeja, filologeja, filosofeja, historioitsijoita, oikeus- ja taidehistorioitsijoita sekä kirjallisuus- ja uskontotieteilijöitä. Jäsenkirjoa lisäävät Åbo Akademin, Helsingin yliopiston ja European University Institututen tutkijat, jotka ovat hakeneet myös TUCEMEMSin jäsenyyden. Jäsenyyden ehtoina on hakijan vähintään jatko-opiskelijastatus ja tutkimusintressien kuuluminen keskuksessa muutoin harjoitettavan tutkimuksen aikarajauksen piiriin. Turku Centre for Medieval and Early Modern Studiesin jäsenyyden taustalla on ajatus tutkijoiden entistä välittömämmän ja monipuolisemman keskusteluyhteyden luomisesta eri tieteenalojen ja aikakausien rajojen yli.

Tarkempia tietoja esimerkiksi yllä mainitusta keskuksen järjestämästä ohjelmasta löytyy keskuksen kotisivuilta:

www.tucemems.utu.fi.

Marika Räsänen

Projektitutkija

Turku Centre for Medieval and Early Modern Studies

Auktoriteetit Helsingissä

Seeing, Hearing, Reading and Believing. Authorities in the Middle Ages

Helsinki 20.-23.9.2010

Syyskuun 20.–23. päivänä nähtiin kansainvälinen keskiajantutkijoiden joukko Helsingissä esitelmöimässä ja keskustelemassa auktoriteeteista keskiajalla. Glossa ry:n järjestämä kansainvälinen konferenssi oli menestys tieteellisten tapaamisten kaikilla osa-alueilla: tieteellinen vuoropuhelu oli vilkasta ja moniäänistä, kontaktiverkkoja koettiin ja heiteltiin uusiin vesiin, ja sosiaaliset tapahtumat loivat osallistujille miellyttävän ja luontevan keskusteluympäristön.

Maanantai aloitettiin yhteistyökumppanin, Helsinki Collegium for Advanced Studiesin (HCAS) johtajan *Sami Pihlströmin* tervetuliaispuheenvuorolla. Tätä seurasi Cambridgen professori *David Abulafian* mielenkiintoinen plenaariesitelmä vaeltelevien romanien esiintymisestä 1500-luvun Euroopassa. Kahvi- ja lounastaukojen rytmittämä maanantai oli tahdiltaan kaikkein tiukin. Päivän esitelmäsessioissa keskusteltiin vallan ja auktoriteetin ilmenemismuodoista naisnäkökulmasta, kirkon sisällä, maallisen vallan piirissä sekä kirjoitetun sanan ja kuvan muodoissa. Illan päätti HCASin tarjoama vastaanotto.

Tiistaina osallistujat kokoontuivat konferenssin toiseen plenaari-sessioon, jossa Arizonan yliopiston professori *Albrecht Classen* johdatti kuulijat kirjoitetun sanan, pyhän objektin ja puhutun sanan vuorovaikutukseen. Päivän sessioissa jatkettiin analysointia kirjoitetun tekstin käytöstä auktoriteetin luomisessa, käsiteltiin lain ja auktoriteetin suhdetta keskiaikaisessa kaupunkikontekstissa sekä auktoriteetin käyttöä kartulaarimateriaalissa ja tutustuttiin kirjallisuuden, erityisesti Geoffrey Chaucerin teksteistä esiin tuleviin auktoriteettikäsitteisiin. Tiistain tieteellisen osuuden päätti Tukholman yliopiston professori *Anders Andrénin* palkitseminen Jarl Gallén –tunnustuspalkinnolla ja

hänen pitämänsä juhlaesitelmä, jossa kuultiin Gotlannin sisällissodasta 1288 ja sen esiintymisestä sekä kirjallisesta ja arkeologisesta materiaalista. Tieteiden talon juhlasalin kapasiteetti oli hyvin käytössä, kun noin sata kuulijaa nautti Andrénin kuvallisesta esityksestä. Illan lopuksi osallistujat siirtyivät vapaamuotoisempiin keskusteluihin Helsingin yliopiston tarjoamalle vastaanotolle. Keskustelut osoittautuivat niin mielenkiintoisiksi, että vastaanoton loputtua niitä siirryttiin jatkaamaan keskustan publiin.

Keskiviikkoaamuna Bergenin yliopiston professori *Sverre Bagge* herätteli osallistujat nyrkillä ja valtikalla eli analysoimalla auktoriteettia Norjan keskiajalla. Päivän sessioissa osallistujat kuulivat 1200-luvun auktoriteettikäsityksistä, kansankielisten kirjallisten lähteiden auktoriteetikuvasta sekä auktoriteetin ilmenemismuodoista Pohjois-Euroopassa ja islantilaisessa saga-materiaalissa. Konferenssin tieteellisen osuuden päätti Glossa ry:n myöntämän Valoisa Keskiaika –palkinnon saanut dosentti *Matti Kilpiö* Helsingin yliopiston Nykykielten laitokselta (englantilainen filologia), joka valaisi kuulijoita muinaisenglannin tutkimuksen varhaisvaiheista Suomessa. Illan lopuksi konferenssiosallistujat istuutuivat Ravintola Sipulin bankettisaliin konferenssi-illalliselle, jonka keskusteluista noussut melutaso omalta osaltaan kertoi konferenssijärjestäjien onnistuneen tavoitteissaan tarjota kansainvälinen ja monitieteinen keskusteluareena suomalaisten keskiajan tutkijoiden ulottuville.

Torstaiamu valkeni suotuisissa merkeissä, joten konferenssin ekskursionksi sekä Glossa ry:n syysretkeksi suunniteltu laivaristeily Kaunissaareen sujui aurinkoisessa säässä, pienen leppoisan tuulenviiren keinutellessa siipiratsalaiva *Vispilää*. Risteilyn aluksi Helsingin yliopiston historian oppiaineen emeritusprofessori *Yrjö Kaukiainen* esitelmöi keskiajan merenkulusta Itämerellä ja erityisesti Suomenlahdella. Seurue rantautui vajaaksi kahdeksi tunniksi nauttimaan lämpimästä ja aurinkoisesta syysäästä ja ihaillemaan värikylläistä luontaa – kärpässiä esiintymisen herätti erityisesti huomiota.

Kaiken kaikkiaan tapaminen kokonaisuudessaan oli onnistunut. Konferenssiin oli mahdollista ilmottautua eri osa-alueisiin (pelkkä konferenssi, pelkkä illallinen, pelkkä retki tai mikä tahansa näiden kolmen osa-alueen yhdistelmä), ja kokonaisuudessaan ilmottautuneita oli 92 henkilöä 12 eri maasta. Tämän lisäksi neljän päivän aikana tapahtuneista aktiviteeteista pääsi osalliseksi useita kymmeniä rekisteröimättömiä henkilöitä, jotka tulivat kuuntelemaan vain yhtä tai kahta esitelmää tai sessioita. Varovaisen arvion mukaan konferenssin tarjoamiin tilaisuuksiin osallistui vähintäänkin 120 eri henkilöä, joista 42 esitelmöi neljässätoista eri sessiossa, kolme plenaariluennoilla, kaksi antoi palkintoonsa liittyvät puheenvuorot ja yksi valisti osallistujia risteilyn aikana.

Konferenssin järjestäminen oli mahdollista Glossa ry:n konferenssia varten saaman taloudellisen tuen ansiosta. Tästä kiitokset menevät Helsinki Collegium for Advanced Studiesille, Niilo Helanderin Säätiölle, Thure Galléns Stiftelselle ja Tieteellisten Seurain Valtuuskunnalle. Konferenssin käytännön järjestelyihin osallistuivat konferenssiavustajat Piia Lempiäinen (HY) ja Anne Tucker (HY), avustajat Elina Räsänen (HY) ja Rose-Marie Peake (HY) sekä konferenssitoimikunnan jäsenet Sini Kangas (HY), Jesse Keskiaho (HY), Jenni Kuuliala (TaY), Mia Korpiola (HCAS), Anu Lahtinen (HCAS), Mette Ranta (HCAS) ja allekirjoittanut.

Tuija Ainonen

organisaattori

tuntiopettaja ja jatko-opiskelija

Helsingin yliopisto / Toronton yliopisto

Dies Mediaevales Mikkelissä

Suomen keskiajan tutkijoiden perinteiden tapaaminen *Dies Mediaevales* järjestettiin Mikkelissä 10.–11.9.2010. Konferenssi aloitettiin jo torstai-iltana 9.9. Mikkelin kaupungin tarjoamalla vastaanotolla ja runsailla savolaisilla tarjoiluilla.

Järjestäjinä toimivat Itä-Suomen yliopiston historia- ja maantieteiden laitos sekä Mikkelin yliopistokeskus, jonka tiloissa konferenssi järjestettiin.

Konferenssin aiheena oli ”Kohtaamisia keskiajalla”. Key note-puhujaksi oli kutsuttu historian apulaisprofessori Sverrir Jakobsson Islannin yliopistosta (Háskóli Íslands). Hän käsitteli esitelmässään ”Representations of the East in the Sagas” skandinaavien kohtaamisia idässä, erityisesti Bysantissa. Tämänvuotisessa konferenssissa islantilaiset saagat korostuivat omana kokonaisuutenaan, sillä ensimmäinen sessio käsitteli yksinomaan niitä. Puhujina olivat Jakub Morawiec (Katowicen yliopisto), Marta Rey-Radlinska (Uniwersytet Jagiellonski, Krakova) ja Kirsi Kanerva (Turun yliopisto).

Iltapäivän kahvin yhteydessä Glossa ry:n hallituksen jäsenet Jesse Keskiäho ja Alpo Honkapohja julistivat Valoisa keskiaika -tunnustuksen saajan. Valitettavasti Matti Kilpiö oli estynyt tulemasta Mikkelisiin ja vastaanottamaan tunnustusta paikan päällä. Konferenssin osallistujat kohottivat maljan Kilpiön kunniaksi.

Kaiken kaikkiaan konferenssissa kuultiin jälleen esitelmiä keskiajasta mitä moninaisimmista tutkimuslähtökohdista. Konferenssin suurinta antia onkin varmaan monitieteisyys ja tuntuma siihen, mikälaista keskiajan tutkimusta Suomessa nykyisin tehdään.

Lauantaina konferenssin puitteissa järjestettiin pikkubussilla retki Mikkelin ympäristön viikinkiaikaisiin ja varhaiskeskiaikaisiin kohteisiin.

siin. Oppaina toimivat professori Jukka Korpela sekä Helena Partanen, joka Mikkelin kaupungin kulttuuritoimen virkamiehenä ja harrastaja-arkeologina on perehtynyt Mikkelin ympäristön muinaisjäänkösiin. Retkikohteina olivat mm. Sairilan linnavuori, Tuukkalan kalmisto, Kyyhkylä ja Orijärvi. Mikkelin seudun rikkaat löydöt n. vuoden 1000 tienoilta todistavat, että alue on kuulunut tavalla tai toisella laajemman kauppaverkoston vaikutusalueeseen.

Konferenssin loppukeskustelussa esitettiin, että seuraavan Dieksen järjestämistä vastuu olisi Turun yliopistolla. Toivottavasti mukaan lähtee silloin myös enemmän maisterivaiheen opiskelijoita sekä jatko-opiskelijoita!

Sirpa Aalto
organisaattori

Mervi Suhonen:

Viikinkejä keskiajan konferenssissa?

Mikkelin DM oli osanottajamäärältään mini-Dies. Eikä ihme: puolentoista viikon päässä oli odottamassa kansainvälinen Authorities-konferenssi, johon moni tutkija oli päättänyt varata aikaansa. Mikkeli, joka ei ole monenkaan keskiajan tutkijan asuin- ja työskentelykaupunki (onko silti heitäkin?), jäi kilpailussa tutkijoiden ajasta ja matkaroista tällä kertaa toiseksi.

Aihepiireiltään Mikkelin kokoontuminen ei jäänyt pieneksi eikä vaatimattomaksi. Keskiakaisista kielten ja kielen käyttäjien kohtamisista oli esillä tekstejä sekä 800-900 -luvulta että myöhäiskeskiajalta. Tekstit, joissa osa on latinaa, osa kansan käyttämää kieltä kuten englantia, näkyy, miten kaksikielisyys, kielenvaihto ja kielenhuolto olivat ajankohtaisia jo keskiajalla ja kielitaito jakoi yhteiskuntaa.

Ideologioiden kohtaamiset välittyvät niin keskiajan kirjeenvaihdosta, kuvaviestinnästä kuin vallan monumenteista silloisessa maisemassa. Mikkelissä keskusteltiin kuvista, joissa vähemmistöä alistetaan ja siitä, keiden kuvia ei propagandasyistä sallittu. Kuulimme myös erimielisyyksistä, joita syntyi Tuomas Akvinolaisen ruumiista, vaikka hänen asemansa oli arvostettu ja hänet kanonisoitiin jo noin viisikymmentä vuotta kuoleman jälkeen. Suomessa katolisen Keski-Euroopan kiiwas historia on nykyaikana näkyvässä esimerkiksi uusmaalaisessa maisemassa, missä kirkontornit näkyvät kaukaa ja kauas.

Yhteensä tutkijajoukko toi Mikkeliin oivan sikermän Suomen keskiajan tutkijoiden mielenkiinnon kohteita ja metodikysymyksiä, jotka ovat keskenään niin erilaisia, että jokaisella oli mahdollisuus kokea opintomatkan iloa.

Koko ohjelma ja muutamia esitelmäabstrakteja:

www.joensuu.fi/historia/diesmedieavales2010.html.

Itselleni Mikkelin DM jää muistoihin persoonallisena tapahtumana erikoisesti saaga-teeman ansiosta.

Saagojen aika, viikinkiretkistä 1300-luvulle kattaa Pohjois-Euroopan kristillistymisen monet vaiheet. Sirpa Aalto esitti kotimaiselle yleisölle kysymyksen: *Suomalainen viikinkiaika – onko sitä?* Taustalla on se, miksi viikinkiaika mainitaan historian alan kirjallisuudessa Suomessa vain hyvin harvoin eikä sanalla *viikinkiaika* tunnu olevan suomalaisten [historian]tutkijoiden keskuudessa selkeää sisältöä? Sitä voidaan käyttää epätarkkana terminä ”pakanallisen menneisyyden” loppuajasta vastakohtana kristilliselle kulttuurille.

Suomen arkeologiassa viikinkiaika ei ole uinuva käsite! Ruumishautaus palasi yleiseksi käytännöksi (keskisen rautakauden polttohautousten sijaan), ja sen vuoksi 800-900 -lukujen hautalöytöaineistoa tunnetaan erittäin runsaasti varsinkin Etelä-Skandinaviasta, mutta myös eteläisestä Suomesta. Viikinkiajalta tunnetaan paljon kulttuurisesti merkittäviä ilmiöitä. Silloin muotoutui myöhäisrautakauden esi-

neellinen kulttuuri, viljelytalous ja kyläasutus vakiintuvat, kontaktit pitkien etäisyyksien päähän lisääntyvät entisestään.

Suomalainen arkeologi ajattelee viikinkiaikaa esihistoriana, sillä viikinkiaikaisia tekstejä ei maastamme ole löytynyt – joihinkin tuontiesineisiin kaiverrettuja kirjoituksen fragmentteja lukuun ottamatta. Rautakausi-termi on saagojenkin yhteydessä looginen, onhan kyse ollut alun perin suullisesta kulttuurista.

Miten tarkoituksenmukainen periodin nimitys *viikinkiaika* on Suomessa? Kuka oli viikinki ja mitä ”viikinkiys” oli? Suomen korulöydöt ovat hieman erilaisia kuin Skandinavian, Länsi-Euroopan tai Idäntien varrella sijaitsevien viikinkikalmistojen ja kauppapaikkojen löydöt – kyllä samaa käsityöperinnettä, mutta ei suinkaan aina kauppa- tai ryöstöretkisaalista! On myös usein hämmentävää, miksi viikinkiaika sekä toisaalta ristiretkiaika (Länsi-Suomessa 1000–1100 –luvut, Karjalassa 1300-luvun alkuun saakka) erotetaan kronologioissa toisistaan, vaikka elämänmuoto ja hautaustavat eivät muuttuneet niin oleellisesti, että jako aina olisi tarpeellinen.

Kronologiset jaksotellut auttavat jäsentämään menneisyyttä, mutta akateemisina entiteetteinä ne myös lisäävät tuskaa ja aiheuttavat sekaannusta.

Professori Jukka Korpela kyseenalaisti Mikkelin DM:n loppukeskustelussa koko esihistoria-termin. Hänen mukaansa kirjallisten lähteiden puuttuminen ei sinänsä tee muinaisista ajoista esihistoriaa vaan ne ovat historiaa siinä missä keskiaika ja aika sen jälkeen. Esihistorian ja historian välinen rajanveto on harhaanjohtava ja turha.

Keskustelu keskeytyi ajanpuutteen vuoksi juuri, kun se alkoi kiihtyä!

Islannin historian tutkimuksessa tekstilähteet ja arkeologinen aineisto ovat käsi kädessä alusta asti. Saagojen myötä katse kääntyy tälle maanosamme historiassa usein kovin hiljaiselle saarelle, jonka tarina alkaa viikingeistä.

Mannereurooppalaiselle on hyvin avartavaa katsoa omaa ja Pohjois-Amerikan historiaa vaihteeksi saarelta käsin. Tämänvuotisen DM:n avainpuhuja Sverrir Jakobsson on julkaissut mm. monografian

Strangers in Icelandic Society 1100–1400. Parhailaan hän osallistuu tutkimushankkeeseen *Iceland and Images of the North* (INOR), verkkosivut www.inor.is), jossa hänen aiheenaan on ”Icelanders and the Other in the Middle Ages”.

Mikkelissä Jakobssonin esitelmä käsitteli islantilaisten kokemuksia kaukana kotoa, merten ja jokimatkojen takana.

Myös puolalainen Marta Rey-Radlinska suuntasi esitelmässään katseen Islannista itään. Hän nosti esiin noin 40 000 – 65 000 pientä tekstilähdettä, joissa monesti kerrotaan esimerkiksi jonkun islantilaisen ja Norjan kuninkaan välisestä kohtaamisesta 1200- tai 1300-luvulla. Nämä ovat ”piensaagoja”, muinaisnorjaksi *þættir* (yksikkö *þáttir*) – lyhyitä tarinoita, jotka ikään kuin kuvittavat laajempia kertomuksia, mutta jokainen niistä on myös oma kokonaisuutensa. Miten nämä tarinat syntyivät ja miksi, missä niitä kerrottiin ja kuinka ne ovat päätyneet saagakokoelmiin?

Suurempia tarinoita uskomusmaailmoiden kohtaamisista ovat islantilaiset 1200-luvun saagat. Kirsi Kanervan tulkitsevassa, saagojen myyttistä maailmaa valottavassa esityksessä tulivat esiin eri uskomusmaailmojen yhteiset piirteet (*The Hero's Encounter with the Light and the Monster*. Kanerva on tutkinut saagojen maailmaa jo gradussaan, ja tänä vuonna hän sai Kulttuurihistorian kansainvälisen seuran (ISCH) palkinnon parhaasta esseestä, joka niin ikään käsitteli 1200-luvun Islannin kulttuurihistoriaa.

Saagatutkijat ovat poliittisen ja kulttuurihistorian tutkijoita.

Viikinkien satama Jomsborg sijaitsee nykyisessä Puolassa ja on nyt nimeltään Wolin. Se on nyky-EU:ssa eräänlainen Itämeren piirin syrjäkolkka, joka elinkeinokseen houkuttelee matkailijoita nauttimaan Itämeren rannikosta ja historiasta. Wolinin ”germaanis-slaavilaiset viikinkipäivät” kuuluvat Itämeren piirin muinaisturismin eturiviin niin kävijämäärän kuin ilmeisesti ohjelman monipuolisuudenkin puolesta (www.jomsborg-vineta.com).

Olen omin silmin nähnyt, että Wolinin arkeologisista kaivauksista löytynyt muhkea määrä esineistöä, joukossa esineharvinaisuuksia.

Saagat ja esineet, historiantutkimus ja arkeologia kohtaavat.

Kohtaaminen ei-kristillisen ja kristinuskon välillä valottuu saagojen välityksellä toisella tavalla kuin vain kristittyjen arkistolähteiden valossa. Puolalainen saagoihin perehtynyt tutkija Jacob Morawiec on äskettäin ollut mm. *Between Paganism and Christianity in the North*-teoksen toimittajana (julkaisijana University of Rzeszów, 2009). Mikkelissä hänen esityksensä keskittyi konflikteihin, erityisesti Puolan rannikon Jomsborgiin sekä saman ajan muihin sotaisiin kohtaamiin, joista historian eri lähteet kertovat (Hjorungavag, Svoldr).

Onko saagojen ajan arkeologia keskiajan tutkimusta?

Suomessa viikinki- ja ristiretkiajan löydöt ovat pääsääntöisesti Kansallismuseon esihistorian kokoelmissa, hallinnollisista ja tutkimusmenetelmäsyistä sivussa keskiajan historian tutkimuksesta. Suomessa esihistoria ja historia voivat limittyä sitä mukaa, kun arkeologinenkin löytöaineisto on historian tutkijoiden ulottuvilla. Museoviraston organisaatiouudistus, jonka myötä esihistorian ja historiallisen ajan arkisto- ja muut kokoelmat yhdistyvät, on hyvä askel.

Historiantutkijoiden ja arkeologien dialogina valottuu, miten rannikkomme kuului Itämeren piirin keskiaikaistuvan kulttuurin piiriin jo viikinkien ajalla.

Post scriptum

Saagatutkijoiden monipuolisiin kiinnostuksen kohteisiin voi tutustua kansainvälisten saagakonferenssien esitelmien välityksellä (esim. v. 2009 ohjelma osoitteessa www.saga.nordiska.uu.se).

Sirpa Aalto väittelee tämän vuoden lopussa Itä-Suomen yliopistossa otsikkonaan *Categorizing Otherness in the Kings' Sagas* (katso myös *Mirator* 10:1 (2009)).

Valmis! Kaksi hyvää projektiutusta Suomesta

Benedictus Nursialainen. Pyhän Benedictuksen luostarisääntö. Basam Books 2010.

Glossae-lehdessä II / 2010 esiteltiin käännöshanke, jonka tulos on nyt valmistunut. Kirjan toimittajina ovat hankkeen vetäjät FM Tuija Ainonen ja dosentti Maiju Lehmijoki-Gardner.

Helsingin yliopiston teologian, historian ja klassillisen filologian opiskelijoista sekä tutkijoista koostuneen ryhmän suomennos tuo luostarielämän tärkeimmän ohjenuoran viimein myös suomalaisten lukijoiden ulottuville. Käännös perustuu parhaisiin latinankielisiin tekstieditioihin. Teoksen kattava johdanto ja selitykset selkeyttävät luostarisäännön historiallista taustaa sekä luostarihengellisyyden ihanteita.

Gubbacka. Keskiajan arkea Vantaalla. Medeltida vardag i Vanda. Toim. Andreas Koivisto, Riina Koivisto & Jukka Hako. Kellastupa, 2010.

Vantaan Gubbackan kylätontti näytti jäävän Vuosaaren satamaan johtavan uuden tien alle. Paikka sijaitsee Kehä III:n ja Porvoontien risteyksessä. Vuoden 2003 kaivausalueen kohdalla jyrää nyt liikenne.

Mutta osa Gubbackasta säilyikin tuhoutumatta, ja Vantaa-seura jatkoi sen tutkimuksia vuosina 2008–2010. Viimeisin uutinen on, että kyläasutus on alkanut tällä paikalla hyvin varhain, jo 1100-luvulla

Tutkimustuloksista kerrotaan kymmenen artikkelin kokoelmassa Vantaan kaupunginmuseo järjestää 12.–13.11.2010 **historiaseminaarin**, jossa tutustutaan Gubbackaan, muihin Uudenmaan kylätontteihin sekä EU-rahoitteiseen yhteistyöprojektiin Viron Padisen kanssa.

Kirjahylly

John Haldon: Bysantin historia. Suomennos Kaisa Sivenius. Gaudeamus 2010.

Yleisesitys Bysantin historiasta, pitkästä aikaa suomen kielellä. Taskukokoinen tiivistelmä Bysantin poliitista, talous- ja kulttuurihistoriaa, joka on hyvää yleissivistävää tietoa keskiajan maailmanhistoriasta. Arvostelu Agricolassa 23.6.2010.

Warren Treadgold: A History of the Byzantine State and Society. Stanford University Press 1997.

Kirja käsittelee yksityiskohtaisesti Itä-Rooman ja Bysantin historiaa vuodesta 284 vuoteen 1453 ja kattaa näinolle koko keskiajan tapahtumat tuolla alueella. Kirjiottaja on Saint Louisin yliopiston Bysantin tutkimuksen professori, jolla vuonna 2010 on kotiyliopistossaan mm. The Crusades Studies Forum -opintopiiri.

Kirjallinen kulttuuri keskiajan Suomessa. Toimittanut Tuomas Heikkilä. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura 2010.

Kokoomateos avaa Suomen kirjallisen kulttuurin synty- ja kehitysvaihteita ensimmäisistä ulkomailta tuoduista kirjoista lähtien ja kuvaa, miten kotimainen kirjatutuotanto käynnistyi.

Yksi aihetta valottavista hankkeista on Kansalliskirjastossa säilytetävien keskiaikaisten pergamenttifragmenttien kokoelman tutkimus, jota Tuomas Heikkilä johtaa. Vastikään Mikkelin Dies Mediaevalis-konferenssissa hän kertoi, että vuonna 2011 avataan tietokanta, jossa ovat kaikki yli 10 000 fragmenttia yhteensä lähes 1500 eri kirjasta.

Maiju Lehmijoki-Gardner: Askeettien pidot. Uskonnon ja syömissen etiikka. Kirjapaja 2009.

Miten eri uskontojen maailmankatsomukset vaikuttavat kulttuuriin käytännössä, esimerkiksi eettiseen keskusteluun ruoasta ja juomasta? Lehmijoki-Gardner on aiemmin tutkinut mm. kristillistä mystiikkaa ja askeesia. Hän sai Glossa ry:n Valoisa keskiaika -palkinnon vuonna 2008. Uudessa kirjassa on näkökulmia useista usunnoista ja siten tuhansien vuosien aikaperspektiivi. Arvosteltu Agricolassa 13.9.2010.

Åsa Ringbom. Åländska kyrkor berättar. Nytt ljus på medeltida konst, arkitektur och historia. April kommunikation, Vasa 2010.

Neljäs julkaisu Ålands Museumin *Ålands kyrkor* -sarjassa (www.kyrkor.ax). Lehdistöissä on julkaistu kiittäviä esittelyjä (esim. Nya Åland, kesäkuu 2010). Tieteellistä keskustelua Ahvenanmaan ja muiden kirkkojen ajoitusmenetelmistä on käyty vuosikaudet, ja se jatkuu tämän kirjan ilmestyttyä.

Arvostelu Agricolassa 25.10.2010.

Vilhelm Rubruk: Matka Mongoliaan vuosina 1253–1255. Suomennos Sami Jansson. Johdanto ja viitteet Antti Ruotsala. Faros-kustannus Oy, Turku 2010.

Itinerarium maailmanhistorian laajimmasta mannerimperiumista, jonne Ranskan kuningas Ludvig IX lähetti flaamilaisen fransiskaanimunkin. Kronologisesti, ensimmäisessä persoonassa etenevä matkakuvaus ja kuvauksia oppineista keskusteluista. Lisätietoa kustantajan verkkosivuilta.

Kirsi Salonen. Synnin pauloissa ja rikosten poluilla. Suomalaisen rikkomuksista keskiajalla Suomalaisen Kirjallisuuden Seura 2009.

Salosen teos on yleisesitys keskiajan oikeushistoriasta sekä lähteiden ansiosta tuore näkökulma. Salonen on käyttänyt mm. paavillisen katumustuomioistuimen (penitentiaaraatin) aineistoja. Ne kertovat mm. aviottomista lapsista, rippisalaisuuksista ja pappien väkivaltarikoksista seuranneista ongelmista. Salonen on väitellyt Tampereen yliopistossa aiheenaan penitentiaatti armon lähteenä (esimerkkinä Upsalan arkkihiippakunta 1448–1527).

Arvostelu Agricolassa 26.9.2010;

ks. myös Suomen Akatemian yleisösivusto www.tietysti.fi/fi

Adomnán of Iona. Theologian, lawmaker, peacemaker. Ed. Jonathan Wooding 2010.

Ionan apotti Adomnán on yksi varhaiskeskiajan Irlannin merkittävimpiä tunnettuja ajattelijoita ja kirjoittajia. Kun hänen kuolemastaan tuli kuluneeksi 1300 vuotta, järjestettiin konferenssi, jonka esitelmät on nyt julkaistu. Irlantilaisen kustantajan nettisivuilla www.fourcourtspress.ie on tämän kirjan esittely ja muuta uutta keskiaikakirjallisuutta.

Ritari, Katja. Saints and Sinners in Early Christian Ireland: Moral Theology in the Lives of Saints Brigit and Columba. Studia Traditionis Theologiae 3. Brepols: Turnhout 2010.

Kirjoittajalla on PhD-tutkinto University College Corkista, Irlannista. Väitöskirja on nyt ilmestynyt kirjana ja se on esitelty useiden ulkomaisten kirjanvälittäjien valikoimissa.

Majantie, Kirsi. Muotia, mukavuutta, mielipiteitä. Kaakeliuuni yhteiskunnallisten muutosten ilmentäjänä keskiajan ja uuden ajan alun Suomessa. Archaeologia Medii Aevi Finlandiae XVII. Suomen keskiajan arkeologian seura 2010.

Suomen keskiajan arkeologian uusin väitöskirja esittelee kaikki maamme keskiaikaiset kaakelilöydöt. Ne kertovat paitsi kodeista ja sisustuksesta, myös poliittisista valtakamppailuista.

Kartuta Kirjahyllyä!

Moni glossalainen saa säännöllisesti H-verkon (historian sähköpostilista) kautta ajantasaista tietoa Suomen historiaverkko Agricolan kirja-arvosteluista. Niitä on kertynyt yhteensä jo 185 sivua (agricola.utu.fi/julkaisut/kirja-arvostelut/).

Tähän alati karttuvaan kirjaesittelyjen kokoelmaan ei ole paljon lisättävää, mutta sieltä on aina syytä nostaa jotakin esille. Glossaen kirjahyllyssä on nyt teoksia, joihin yhdistyksen jäsenet ovat kiinnittäneet viime aikoina huomiota. Huomionarvoisten kirjojen tarvitse välttämättä olla upouusia – kokemus ja käyttö osoittavat, mikä kirja säilyttää arvonsa.

Glossae kiittää kirjavinkeistä! Tieteellisille kirjoille, jotka (joihin) olette itse kirjoittaneet tai joista pidätte, on esittelytilaa lehdessämme jatkossakin. Lähetelkää sähköpostia toimittajalle! Kirjan nimen ja bibliografisten tietojen lisäksi on kiinnostavaa lukea siitä lauseen tai parin mittainen pienoistiivistelmä.

Kirja-arvosteluja suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi voi mielellään lähettää Mirator-verkkajulkaisuun.

Onnittelut Matti Kilpiölle

Glossa ry:n valitsema vuoden 2010 *Valoisa keskiaika* -kunniamaininnan saaja Matti Kilpiö on Helsingin yliopistossa 40-vuotisen opettajan uran tehnyt emeritus ja aktiivinen muinaisenglannin tutkija. Hänet tunnetaan kannustavana opettajana, joka on tehnyt erityisesti anglosaksisen ajan kulttuuria tutuksi sekä opiskelijoilleen että suurelle yleisölle.

Kilpiö on urallaan avannut ovea muinaisenglannin kieleen ja muinaisenglanniksi dokumentoituneeseen kulttuuriin systemaattisesti mm. osallistumalla *Dictionary of Old English* -sanakirjan laatimiseen sekä etäeditorina että kirjoittajana. Pitkä tutkijakokemus on vahvuus: Kilpiö tuntee sekä perinteisen filologien koulukunnan lähestymistapoja että nykyajan tietokoneistettuja työmenetelmiä.

Kunniamaininnan perusteet ovat yksityiskohtaisemmin Glossan verkkosivuilla www.glossa.fi > Toiminta > Valoisa keskiaika.

Matti Kilpiö piti palkintonsa kunniaksi esitelmän Authorities-konferenssin erityisluentona Tieteiden talolla 22.9.2010.

Tänä vuonna on julkaistu myös juhlakirja:

Interfaces between language and culture in medieval England: a festschrift for Matti Kilpiö. Edited by Alaric Hall et al. The Northern world. Leiden: Brill 2010.

Onnittelut kunniatohtori Jukka Korpelalle

Petroskoin valtionyliopisto vihki 70-vuotisjuhlinsa yhteydessä lokakuussa 2010 kahdeksan kunniatohtoria. Heidän joukossaan ainoa ulkomaalaisena on Itä-Suomen yliopiston professori Jukka Korpela.

Valokuva vihkimistilaisuudesta on Itä-Suomen yliopiston Tiedotteet-sivulla. Tätä kautta pääsee myös lukemaan Petroskoin yliopiston oman, runsaasti kuvitetun tiedotteen juhlittavista ja juhlaohjelmasta.

Lähtettäjä:
Glossa ry
Kirkkokatu 6
00170 Helsinki

Glossa – keskiajan tutkimuksen seura ry.

- perustettiin vuonna 1996
- on Tieteellisten seurain valtuuskunnan jäsen
- yhdistää eri tieteenalojen näkökulmia keskiaikaan
- järjestää esitelmätilaisuuksia, seminaareja, retkiä ja muita keskiajan tutkimusta edistäviä ja esitteleviä tapahtumia
- välittää tietoa itäisen ja läntisen Euroopan keskiajasta kaikille kiinnostuneille
- ottaa kantaa keskiajan tutkijoiden ja opiskelijoiden kannalta ajan-kohtaisiin kysymyksiin

Jäseneksi

Yhdistyksen jäseneksi ovat tervetulleita tutkijat, opiskelijat ja kaikki, joita tutkimustieto keskiajasta kiinnostaa. Yhteisöjäseniä ovat esimerkiksi kirjastot, yhdistykset ja tutkimuslaitokset. Yhteensä jäseniä on jo yli sata.

Jäsenmaksut:

tavallinen: 15 € / vuosi

perustutkinto-opiskelijat: 10 € / vuosi

perhejäsenet: 20 € / vuosi koko perheeltä yhteensä

yhteisöt: 20 € / vuosi

Liittyminen käy kätevästi ottamalla yhteyttä jäsenrekisterin hoitaja Rose-Marie Peakeen (peake@mappi.helsinki.fi, puh 044-377 1745). Kerro viestissä tai puhelinsoitolla uuden jäsenen nimi, osoite, sähköpostiosoite ja / tai puhelinnumero sekä jäsenmaksun tyyppi.

Postituslistalle

Yhdistyksen sähköpostilista on glossa-list@lista.tsv.fi. Listalla välitetään tietoa yhdistyksen omasta toiminnasta sekä muita keskiajan tutkimukseen liittyviä uutisia.